

AZ ELSŐRENDŰ SZUPERNÁFOK SEGÉDKEZÉSE

AZ ELSŐRENDŰ szupernáfok az Istenségek fen-séges szolgálói a Paradicsom örökkévaló Szigetén. Nincs tudomásunk arról, hogy valaha is letértek volna a fény és a pártatlanság ösvényéről. A nyilvántartás szerinti létszámuk teljes; az örökkévalóság óta e nagyszerű sereg egyetlen tagja sem veszett el. E magas rangú szupernáfok tökéletes lények, legfelsőbb szintű a tökéletességük, de nem abszonitok és nem is abszolútok. Lévén, hogy tökéletesek, a Végtelen Szellem e gyermekei egymást helyettesíteni képes rendben és önkéntes alapon tevékenykednek a számos kötelezettségük minden szakaszában. Esetükben nem jellemző a Paradicsomon kívüli kiterjedt működés, bár a központi világegyetemben rendezett, különböző ezeréves gyűléseken és csoport-összejöveteleken részt vesznek. Az Istenségek különleges hírvivőiként is előfordulnak, és nagyszámban emelkednek a Szakmai Tanácsadók rangjára is.

² Az elsőrendű szupernáfok a lázadás által elszigetelt világokon segédkező szeráf-seregek vezetését is feladatuk kapják. Amikor egy paradicsomi Fiú egy ilyen világon megtestesül, teljesíti a küldetését, felemelkedik az Egyetemes Atyához, elfogadtatik, és úgy tér vissza, mint ezen elszigetelt világ hivatalosan is elismert megszabadítója, akkor a kinevezési eljárások egy elsőrendű szupernáfot mindig kijelölnek az így helyreállított szférán szolgáló segédkező szellemek vezetésére. A szupernáfok e különleges szolgálatban rendszeresen váltják egymást. Az Urantián a jelenlegi „szeráfvezető” a második az e rendbe tartozók közül, akik Krisztus Mihály megtestesülése óta szolgálatot vállaltak.

³ Az elsőrendű szupernáfok az örökkévalóságtól fogva szolgálnak a Fény Szigetén és vesznek részt vezetői küldetéseken a tér világain, azonban a jelenlegi beosztásukban csak az idő Havona-zarándokainak a Paradicsomra való megérkezése óta működnek. E magas rangú angyalok jelenleg főleg az alábbi hét szolgálati rendben segédkeznek:

- ⁴ 1. Istenimádat-vezetők.
- ⁵ 2. A Bölcsélet Mesterei.
- ⁶ 3. A Tudás Őrzői.
- ⁷ 4. Viselkedés-igazgatók.
- ⁸ 5. Erkölcstan-tolmácsok.
- ⁹ 6. Kinevezési Elöljárók.
- ¹⁰ 7. Pihenés-ösztönzők.

¹¹ Amíg a felemelkedő zárandokok el nem érik a paradicsomi állandó besorolást, addig nem kerülnek e szupernáfok közvetlen befolyása alá, és csak ekkor szerzik meg a felkészülési tapasztalatokat a fenti felsorolás fordítottjának megfelelő sorrend szerinti rendekbe tartozó ezen angyalok irányítása alatt. Vagyis, a paradicsomi létpályát a pihenés-ösztönzők gyámkodása alatt kezditek meg, és miután egy-egy időszakot eltöltöttetek a közbenső rendekkel is, e felkészülési időszakot az istenimádat-vezetőkkel közös tevékenységben zárjátok le. Ezzel végül készen álltok a végleges

rendű lényként teljesítendő végtelen létpálya megkezdésére.

1. PIHENÉS-ÖSZTÖNZŐK

¹ A pihenés-ösztönzők a Paradicsom azon felügyelői, akik a központi Szigetről a Havona belső körébe mennek, hogy ott munkatársaikkal, a másodrendű szupernáfokból álló pihenés állományával együttműködjenek. A paradicsomi öröm egyetlen lényegi eleme a nyugalom, az isteni nyugalom; és e pihenés-ösztönzők az utolsó oktatók, akik az idő zárandokait felkészítik az örökkévalóságba való belépésre. Munkájukat a központi világegyetem utójára teljesített körén kezdik és addig folytatják, amíg a zárandok végül felébred az utolsó átkelési alvásból, abból az alvásból, amely révén a tér teremtménye képessé válik az örökkévalóság területére való átlépésre.

² ¶ A pihenés a jellegét tekintve hétféle: Az alacsonyabb rendű életet jelentő rendeknél alvási pihenés és játékos pihenés van, a magasabb rendű lényeknél felfedezés, a legmagasabb fajtájú szellemszemélyiségeknél pedig istenimádat. Van azután energiabeviteli rendes pihenés is, amikor a lények fizikai és szellemi energiával töltődnek fel. És van átkelési alvás, az öntudatlan alvás, amikor szeráf-társításra kerül sor, tehát amikor a lényeket az egyik szféráról átviszik egy másik szférára. Mindezeketől alapvetően különbözik az a mély, átalakulási alvás, az egyik szakaszból a másikba, az egyik életből a másikba, az egyik létállapotból a másikba való átkelési pihenés, az az alvás, amely mindig együtt jár a pillanatnyi világegyetemi *besorolásból* való átmenettel, s amely élesen elkülönül az egy adott besorolásban megélt, különféle evolúciós *szakaszokon* való átmenettől.

³ De az utolsó átalakulási alvás még valamivel több, mint a korábbi átkelési alvások, melyek a felemelkedési létpályán való fokozatos besorolásbeli előrehaladást jellemezték; ezáltal az idő és tér teremtményei átkelnek az időlegesnek és a térbelinek a legelső határain abból a célból, hogy állandó besorolást kapjanak a Paradicsom időtlen és térnélküli lakhelyein. A pihenés-ösztönzők és a pihenés állományába tartozók éppoly lényegesek e határtalan átalakuláshoz, mint a szeráfok és a társlények ahhoz, hogy a halandó teremtmény túlélje a halált.

⁴ ¶ A pihenést az utolsó Havona-körön kezditek meg és örökre a Paradicsomon támadtok fel. És ahogy ott szellemi értelemben újraszemélyesültök, nyomban észlelni fogjátok a pihenés-ösztönzőt, aki az örökkévaló területen úgy üdvözl benneteket, mint a Havona legelső körén a végső alvást intéző elsőrendű szupernáf; és vissza fogtok emlékezni a legutolsó hitbéli megerősödésekre, amint még egyszer felkészítettek benneteket arra, hogy az önazonosságotokat az Egyetemes Atyára bízátok.

⁵ Az időbeli utolsó pihenést már átéltétek; az utolsó étkezési alvást már megtapasztaltátok; most örök életre ébredtek az örökkévaló lakóhely területén. „És nem lesz több alvás. Az Istennek és az ő Fiának jelenléte előttetek áll, és ti immár örökre az ő szolgálói vagytok; láttátok az arcát, és az ő neve a ti szellemetek. Ott nem lesz éjszaka; és a nap fényére sincs szükségük, mert a Nagy Forrás és Központ ad nekik fényt; örökkön-örökké fognak élni. És az Isten minden könnyet letöröl a szemükből; nem lesz többé halál, sem szomorúság, sem sírás, és fájdalom sem lesz többé, mert a régi dolgok már elmúltak.”

2. KINEVEZÉSI ELŐLJÁRÓK

¹ E csoportot időről időre a szupernáf-vezető, „az eredeti minta angyal” jelöli ki abból a célból, hogy irányítsa a mindhárom — az elsörendű, a másodrendű és a harmadrendű — angyalrend alkotta szervezetet. A szupernáfok, mint testület teljes mértékben önkormányzati és önszabályozó jellegű, kivéve a közös vezetőjüknek, a Paradicsom első angyalának feladatköreit, aki mindig mindezen szellemszemélyiségek felett elnököl.

² A kinevezési angyaloknak sok dolguk van a Paradicsomon lakozó, megdicsőült halandókkal, mielőtt azok felvétetnek a Végleges Testületébe. A Paradicsomra érkezőknek nem kizárólagos foglalatossága a tanulmányok folytatása és a képzéseken való részvétel; a szolgálat szintén lényeges szerepet tölt be a végleges rendre való eljutást megelőző paradicsomi oktatási tapasztalásokban. És megfigyeltem, hogy a felemelkedő halandók a kikapcsolódás időtartama alatt előszeretettel barátkoznak a szuperáfi kinevezési előljárók tartalékos testületével.

³ Amikor ti, halandó felemelkedők elértek a Paradicsomot, a társadalmi kapcsolataitok jóval bővebbek, mint egyszerűen csak egyfajta kapcsolat a magas rangú és isteni lények seregével és a megdicsőült halandó társak baráti sokaságával. Barátkoznotok kell a felettetek álló, a Paradicsomi Létpolgárok háromezer különböző rendjével, a Tapasztalattól Függetlenül Létezők különféle csoportjaival, és a paradicsomi lakosok számos egyéb fajtáival, legyenek azok állandó vagy átmeneti lakosok, akiket nem mutatunk be az Urantián. Miután a Paradicsom e fenséges értelmes lényeivel kapcsolatot alakítottatok ki, nagyon pihentető dolog társalogni az angyali fajtájú elmékkel; ők az idő halandóit arra a szeráfra emlékeztetik, akivel oly hosszú ideig kapcsolatban álltak és oly üdítő társulást alkottak.

3. ERKÖLCSTAN-TOLMÁCSOK

¹ Minél magasabb létfokra juttok, annál több figyelmet kell fordítanotok a világegyetemi erkölcsstanra. Az erkölcs-tani tudatosság egyszerűen az egyén általi felismerése ama jogoknak, melyek a többi egyén bármelyike és összessége létezésének velejárói. De a szellemi erkölcsstan messze meghaladja a személyes és a csoportkapcsolatok halandói fogalmát, de még a morontiaiét is.

² Az idő zarándokainak megfelelően oktatták az erkölcsstan és ők kellőképpen meg is tanulták azt a paradicsomi dicsőségekre való hosszú felemelkedés során. Lévén, hogy e befelé tartó felemelkedés a tér szülővilágairól kiindulva bontakozott ki, a felemelkedők csoportról csoportra folytatják a világegyetemi társulásaik egyre bővülő körének kiteljesítését. Minden új csoport, melyet azok a munkatársak alkotnak, akikkel találkoznak, egy további felismerendő és teljesítendő erkölcs-tani szintet hoz magával, s mindaddig, amíg az idő felemelkedő halandói végül eléri a Paradicsomot, szükségük van valakire, aki erkölcs-tani kérdésekben hasznos és baráti tanácsokat ad. Nem kell, hogy oktatásban részesüljenek az erkölcsstanról, de szükségük van arra, hogy *lefordítsák* nekik azt, amit addig oly szorgalmasan elsajátítottak, amikor szembe kerülnek a sok új dolog megismerésével járó rendkívüli feladattal.

³ Az erkölcsstan-tolmácsok felbecsülhetetlen értékű segítséget nyújtanak a Paradicsomra érkezőknek, mert segítik őket a fenséges lények számos csoportjához való igazodásban azon eseménydús időszakban, amely az állandó lakos besorolás elérésétől és a Halandói Véglegesrendűek Testületébe való hivatalos felvételig tart. A Paradicsomi Létpolgárok számos fajtája közül a felemelkedő zarándokok már sokkal találkoztak a hét Havona-körön. A megdicsőült halandók eddigre már bensőséges kapcsolatot alakítottak ki az együttes testület teremtményi-háromságot elért fiaival a belső Havona-körön, ahol e lények oktatásának nagy része folyik. És a többi körön a felemelkedő zarándokok a Paradicsom-Havona rendszernek már számos, ki nem nyilatkoztatott honosával találkoztak, akik ott a jövőbeli, ki nem nyilatkoztatott feladataikra való felkészüléshez szükséges csoportos felkészítésen vesznek részt.

⁴ Mindezen mennyei társulások mindig kölcsönösek. Felemelkedő halandókként nemcsak e sorozatos világegyetemi társak és a számos, egyre inkább isteni társak különféle rendjeinek jelenléte válik a javatokra, hanem e testvéri lények mindegyikével ti is megosztotok valamit a személységekből és a tapasztalataitokból, mely mindegyiküket örökre különbözővé és jobbá teszi, mert az idő és tér evolúciós világaiból származó felemelkedő halandóval társultak.

4. VISELKEDÉS-IGAZGATÓK

¹ Miután teljesen felkészítettek benneteket a paradicsomi viszonyok erkölcsstanából — s ez nem az értelmetlen illemtanokat, és nem is valamiféle mesterséges társadalmi ranghoz tartozó követelményeket, hanem inkább az eredendő sajátságokat jelenti — a felemelkedő halandók hasznosnak találják, hogy a szuperáfi viselkedés-igazgatóktól tanácsot kapjanak, akik a paradicsomi társadalom új tagjait felkészítik a Fény és Élet központi Szigetén tartózkodó magas rangú lények tökéletes viselkedési gyakorlatára.

² Az összhang a kulcsa a központi világegyetemnek, és érzékelhető rend uralkodik a Paradicsomon. A megfelelő magatartás alapvető fontosságú az önkéntes istenimádat szellemi magasságainak a tudás révén, a bölcséleten ke-

resztül való eléréséhez. Az Isteniség megközelítésére létezik isteni eljárás; és ezen eljárás elsajátításával a zárandoknak várnia kell a Paradicsomra való megérkezésig. Annak szellemét a Havona-körökön már megkapták, de az idő zárandokainak felkészítésében a végső pontosításokra csak a Fény Szigetének elérését követően kerülhet sor.

³ Minden paradicsomi magatartás teljesen önkéntes, minden értelemben természetes és szabad. De még az örökkévaló Szigeten is van a dolgok megtételének egy helyes és tökéletes módja, és a viselkedés-igazgatók mindig a „kapun belüli idegenek” oldalán állnak és tanítják őket, és úgy vezetik a lépteiket, hogy nyugodtnak érezzék magukat és egyúttal képessé tegyék a zárandokokat arra, hogy az egyébként elkerülhetetlen zavarodottságot és bizonytalanságot elkerüljék. Csak ilyen intézkedések mellett kerülhető el a végtelen zavarodottság; és zavarodottság soha sincs jelen a Paradicsomon.

⁴ E viselkedés-igazgatók valóban megdicsőült tanítóként és kíséreként szolgálnak. Főként az új halandó honosok oktatásával foglalkoznak az új helyzetek és ismeretlen gyakorlat csaknem végtelen halmaza tárgyában. Mindazon hosszú felkészítés és hosszú utazás ellenére a Paradicsom továbbra is megmagyarázhatatlanul furcsa és váratlanul új azok számára, akik ott végül állandó lakó besorolást kaptak.

5. A TUDÁS ŐRZŐI

¹ A tudás szuperáfi őrzői mindazoknak az ismert és olvasott felsőbb „élő levelei”, akik a Paradicsomon lakoznak. Ők az igazság isteni feljegyzései, a valódi tudás élő könyvei. Az „élet könyvébe” tett bejegyzésekről már tudtok. A tudás őrzői éppen ilyen élő könyvek, tökéletes nyomatok az isteni élet és a legfelsőbb bizonyosság örökkévaló lapjain. Ők a valóságban is élő, önműködő könyvtárak. A világegyetemek tényei ezen elsőrendű szupernáfokban eredendően benne rejlenek, ténylegesen ezen angyalokban vannak feljegyezve; és a valótlanoknak éppen olyan lehetetlen helyet kapnia ezen elmékben, melyek tökéletes és teljes letéteményesei az örökkévalóság igazságának és az idő értelmének.

² Ezek az örök nem hivatalos felkészítő tanfolyamokat tartanak az örökkévaló Sziget honosainak, de az alaprendeltetésük a hivatkozási alap és az igazolás biztosítása. Bármely, a Paradicsomon tartózkodó lény szabadon maga mellé veheti a megismerni kívánt tény vagy igazság élő őret. A Sziget északi szélén állnak rendelkezésre a tudás élő felkutatói, akik megjelölik a keresett ismeretet birtokló csoport igazgatóját, és nyomban megjelennek ama fényes lények, akik *maguk* az a dolog, amelyet meg akartok ismerni. Nem kell tovább megvilágosodást keresgélnetek a szerkesztett oldalak között; már közvetlenül az élő létezővel tanácskozhattok, szemtől-szemben. A legfelsőbb tudást így azon élőlényektől kapjátok meg, akik maguk annak végső őrzői.

³ Amint megtaláljátok azt a szupernáfot, aki pontosan az, amit igazolni akartok, a rendelkezésekre fog állni az összes világegyetem *minden* ismert ténye, mert a tudás ezen őrzői a végleges és élő összefoglalói az adatrögzítő angyalok hatalmas hálózatának, mely a helyi világegyetemi és felsőbb-világegyetemi szeráfoktól és szekonáfoktól a Havona harmadrendű szupernáfjai közül kikerülő vezető adatrögzítőig terjed. És a tudás ezen élő felhalmozódása különbözik a hivatalos paradicsomi feljegyzésektől, az egyetemes történelem összegyűjtött kivonatától.

⁴ Az igazság bölcsessége a központi világegyetem isteniségéből származik, viszont a tudás, az élménybeli tudás gyökerei nagyobbrészt az idő és tér területein erednek — ezért van szükség a kiterjedt felsőbb-világegyetemi szervezet fenntartására, mely szervezetet az adatrögzítő szeráfok és szupernáfok alkotják, s amelyet a Mennyei Adatrögzítők tartanak fenn.

⁵ Ezen elsőrendű szupernáfok, akik eredendően birtokában vannak a világegyetemi tudásnak, annak szervezéséért és osztályozásáért is felelősek. Lévn, hogy ők maguk alkotják a világegyetemek mindenségének élő szakkönyvtárát, ezért a tudást hét nagy rendre osztották, melyek mindegyike körülbelül egymillió alosztályból áll. Az e hatalmas ismerettárnak a paradicsomi honosok számára való rendelkezésre állása csakis a tudás őrzőinek önkéntes és bölcs erőfeszítésein alapul. Az őrzők a központi világegyetem magas rangú tanítói is, akik önként adják át az élő kincseiket minden lénynek a Havona-körök bármelyikén, és a Nappalok Elődeinek bírósága kizárólagosan, bár csak közvetve, őket veszi igénybe. De ezen élő könyvtár, mely a központi világegyetemben és a felsőbb-világegyetemekben látogatható, nem hozzáférhető a helyi teremtszrészekben. A helyi világegyetemekben a paradicsomi tudásból származó előnyök csakis közvetett úton és tükrözőműködésen keresztül biztosítottak.

6. A BÖLCSELET MESTEREI

¹ Közvetlenül az istenimádat legfelsőbb szintű kielégítését követi a bölcséletből nyerhető derű. Sohasem emelkedtek olyan magasra és sohasem jutnak olyannyira előre a fejlődésben, hogy ne maradjon még ezer olyan rejtély, melyeknek megoldása ne igényelne valamilyen bölcséleti erőfeszítést.

² A Paradicsom bölcséleti mesterei örömmel vezetnek a paradicsomi lakosok elméit, legyenek a lakosok honosok vagy felemelkedők a világegyetemi problémák megoldására irányuló örömteli kutatásban. A bölcsélet e szuperáfi mesterei a „mennyei bölcsék”, azon bölcs lények, akik a tudás igazságát és a tapasztalás tényeit veszik igénybe az ismeretlen megismerésére irányuló erőfeszítéseik során. Esetükben a tudás igazsággá érik és a tapasztalás a bölcsesség szintjére emelkedik. A Paradicsomon a tér felemelkedő személyiségei megtapasztalják a lét magasságait: rendelkeznek tudással; ismerik az igazságot; bölcselkednek — gondolkodnak az igazságról; még a Végleges fogalmainak megértésével és az Abszolútok eljárásainak megragadásával is próbálkoznak.

³ A hatalmas paradicsomi terület déli szélén a bölcelet mesterei színvonalas tanfolyamokat tartanak a bölcsesség hetven működési osztályáról. Itt értekeznek a Végtelenség terveiről és céljairól, és keresik a módját mindazok tapasztalatai összehangolásának és tudása összeállításának, akikkel a bölcsességüket megosztják. A különféle világegyetemi problémák megragadásához egy igen sajátos megközelítést dolgoztak ki, de végkövetkeztetéseikre mindig teljes egyetértésben jutnak.

⁴ E paradicsomi bölcselők minden lehetséges oktatási módszerrel tanítanak, beleértve a havonai felsőbb íróeljárást és a tájékoztatás bizonyos egyéb paradicsomi módszereit is. A tudás átadásának és az eszmék közvetítésének mindezen felsőbb eljárásai teljesen meghaladják még a legfejlettebb emberi elme felfogóképességét is. Egy óra oktatás a Paradicsomon az urantiai módszerekkel folytatott tízezer évnyi folyamatos szótanulással egyenértékű. Ti nem tudjátok elképzelni e tájékoztatási módszereket, és a halandói tapasztalásban egyszerűen semmi sincs, amihez ez fogható lenne, nincs semmi, amihez hasonlíthatnánk.

⁵ A bölcelet mesterei a legnagyobb örömmel adják át a világegyetemek mindenségéről kialakított értelmezéseiket a tér világairól felemelkedett lényeknek. És bár a bölcelet a következtetéseiben sohasem lehet olyan végleges, mint a tudáson alapuló tények és a tapasztalásból származó igazságok, mégis, amikor meghallgattatok ezen elsőrendű szupernáfok által tartott előadásokat az örökkévalóság megoldatlan problémáiról és az Abszolútok működéséről, akkor egyfajta bizonyos és hosszan tartó megelégedést fogtok érezni e még nem oldott kérdések kapcsán.

⁶ A Paradicsom értelmi keresése nem hírközlést jelent; a tökéletes bölceletet csak a személyesen jelen lévőkhöz vehetik igénybe. Az azt körülvevő teremtésrészek csak azoktól ismerik e tanításokat, akik átestek e tapasztaláson, és akik ezt követően kivitték magukkal e tudást a tér világegyetemeibe.

7. ISTENIMÁDAT-VEZETŐK

¹ Az istenimádat a legnagyobb kiváltsága és a legfőbb kötelessége minden teremtett értelemnek. Az istenimádat a tudatos és örömteli felismerése és elismerése a Teremtők és teremtményeik közötti bensőséges és személyes kapcsolat igazságának és tényének. Az istenimádat minőségét a teremtményi érzékelés mélysége határozza meg; és amint az Istenek végtelen jellemére vonatkozó tudás fejlődik, az istenimádati cselekedet egyre inkább mindent magába foglalóvá válik, míg végül eléri a teremtett lények által megismerhető legfelsőbb élménybeli gyönyörűséget és legnagyobb örömet.

² ¶ Bár a Paradicsom Szigetén vannak külön istenimádati helyek is, azért a Sziget közelebről mégiscsak egy hatalmas istenszolgálati szentély. Az istenimádat az elsőleges és meghatározó szenvedélye mindazoknak, akik annak áldott területét elérik — azon lények akaratlan forrása, akik eleget tudnak már Istenről ahhoz, hogy eljussanak a színe elé. A Havonán keresztüli befelé tartó utazás során az

istenimádat körről körre egyre növekvő szenvedéllyel alakul, míg végül a Paradicsomon szükségessé válik a kifejeződés irányítása vagy egyéb módon való szabályozása.

³ A legfelsőbb szintű imádatnak és szellemi magasztalásnak a rendszeres, az önkéntelen, a csoportos vagy az egyéb különleges alkalmait az elsőrendű szupernáfok különleges testületének vezetésével tartják a Paradicsomon. Az ezen istenimádat-vezetők irányítása mellett e hódolat eléri a legfelsőbb öröm teremtményi céljait és eljut a magasztos önkifejezés és személyes gyönyör tökéletességének magasságaiba. Minden elsőrendű szupernáf arra törekszik, hogy istenimádat-vezető legyen belőle; és minden felemelkedő lény örökre élvezné, ha az istenimádat beállítottságában maradhatna, ha a kinevezési előjárók rendszeres időközönként nem oszlatnák fel e gyülekezeteket. De egyetlen felemelkedő lénytől sem követelik meg, hogy örökkévalósági szolgálatba lépjen mindaddig, amíg teljes megelégedést nem nyert az istenimádatban.

⁴ ¶ Az istenimádat-vezetők feladata, hogy megtanítsák a felemelkedő teremtményeket úgy imádni az Istent, hogy képesek legyenek ezen önkifejezésnek eleget tenni és ugyanakkor képesek legyenek figyelmet fordítani a paradicsomi rendszer lényeges tevékenységeire is. Az istenimádati készség fejlesztése nélkül a Paradicsomot elért átlagos halandónak több száz évet venné igénybe az, hogy az értelmes imádat és a felemelkedői hála érzelmeit teljesen és kielégítően ki tudja fejezni. Az istenimádat-vezetők új és addig ismeretlen kifejezési lehetőségeket tárnak fel, s ezáltal a tér méhéből és az idő vajúdásából származó, e csodálatos gyermekek képessé válnak arra, hogy az istenimádatból származó teljes megelégedést sokkal rövidebb idő alatt ériék el.

⁵ A teljes világegyetem összes lényének minden tudománya, mely alkalmas az önkifejezés képességének hatékonyabbá tételére és magasabb szintre emelésére, valamint az imádat közvetítésére, a paradicsomi Istenségek iránti imádat legfelsőbb szintű kifejeződésében nyer alkalmazást. *Az istenimádat a paradicsomi létezés legmagasabb szintű öröme*; ez a Paradicsom üdítő játéka. A játék a kimerült elmének a földön ugyanaz, mint az istenimádat a tökéletessé lett lelkeknek a Paradicsomon. A Paradicsomon az istenimádat módszere teljesen meghaladja a halandói értelmet, viszont annak szellemét már elkezdhetitek imádni még itt lenn az Urantián is, mert az Istenek szelleme már most bennetek lakozik, körülöttetek kering és igaz istenimádatra késztet benneteket.

⁶ A Paradicsomon kijelölt időszakok és helyszínek vannak az istenimádatra, de ezek nem elégségesek a szellemi érzelmek egyre növekvő áramának kiszolgálására, mely az örökkévaló Szigetre tapasztalati úton felemelkedett ragyogó lények gyarapodó értelméből és kiterjedő isteniség-felismeréséből fakad. Grandfanda kora óta a szupernáfok sohasem voltak képesek teljesen befogadni az istenimádat szellemét a Paradicsomon. Mindig többlet mutatkozik az istenimádat-igényből ahhoz képest, amire felkészültek. És ez azért van, mert az eredendő tökéletes személyiségek

sohasem képesek teljesen felbecsülni ama lények szellemi érzelmeinek lenyűgöző válaszait, akik lassan és szorgalmasan megtalálták az utat felfelé a paradicsomi dicsőségre az idő és tér alsóbb világi szellemi sötétségének mélységeiből. Amikor ezen angyalok és az idő eme halandói eljutnak a Paradicsom Térerőinek jelenlétéhez, akkor a korszakok felhalmozódott érzelmei kifejeződnek, elképesztő látványt nyújtva a Paradicsom angyalainak és az isteni meglepedés legfelsőbb örömét okozva a paradicsomi Istenségeknek.

⁷ Néha az egész Paradicsom elmerül a szellemi és istenimádati kifejeződés mindent elborító árjában. Az istenimádat-vezetők gyakran nem képesek e jelenségek ellenőrzés alatt tartására mindaddig, amíg meg nem jelenik az Istenség lakhelye fényének hármasságának, jelezve, hogy az Istenek isteni szíve teljes egészében meglepedést nyert a Paradicsomon lakozók, a dicsőséges és tökéletes létpolgárok, valamint az idő felemelkedő teremtményeinek őszinte imádatától. Mily diadalmas készség! Mily beteljesülése ez az Istenek örökkévaló tervének és céljának, miszerint a teremtménygyermek értelmes szeretete adjon teljes meglepedést a Teremtő Atya végtelen szeretetének!

⁸ ¶ Az istenimádat teljességéből eredő legfelsőbb meglepedés elérését követően képessé váltatok a Végleges Testületébe való felvételre. A felemelkedői létpálya gyakorlatilag befejeződött, és a hetedik örömnappal megülése köze-

leg. Az első örömnappal a Gondolatigazítóval kötött halandói megegyezés jelezte, amikor a továbbélés célja megpecsételődött; a második a morontia életben való felébredés volt; a harmadik a Gondolatigazítóval való eggyé kapcsolódás lett; a negyedik a Havonában való ébredés jelentette; az ötödikben az Egyetemes Atya megtalálását ünnepelték; és a hatodik örömnappal a Paradicsomon, az utolsó átkelési alvásból való ébredés alkalmával került sor. A hetedik örömnappal a halandói véglegesrendűek testületébe való belépéshez kötődik és az örökkévalósági szolgálat kezdetét jelzi. Az, hogy a végleges rendű lény elérte a szellemmegvalósítás hetedik szakaszát, valószínűleg az örökkévalósági örömnappalok sorában az első ilyennek a megülést jelzi.

⁹ ¶ És így végződik a paradicsomi szupernáfook, az összes segédkező szellem közül a legfelsőbb rendűek története, ama lényeké, akik általános osztály révén mindig veletek lesznek a szülővilágotoktól egészen addig, amíg végül az istenimádat-vezetők búcsút vesznek tőletek, amikor leteszitek az örökkévalóság háromsági esküjét és felvétettek a Halandói Végleges Testületbe.

¹⁰ A paradicsomi Háromság végtelen szolgálata ekkor kezdődik; és a végleges rendű lény most már a Végleges Isten által jelentett kihívással áll szemben.

¹¹ [Közreadta egy uverszai Bölcsesség-tökéletesítő.]